



DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI - PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO - CHIRURGICA,

QUOD LIBET ARIIS DISPUTATIONIBUS
mane discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ
mensis Aprilis, Anno Domini M. DCC. LVIII.

M. JOANNE - FRANCISCO PARIS,
Doctore Medico, Præside.

An intestinis integrè dissectis; ano artificiali, alia sit anteponenda methodus?

I.

VARIA inter abdominis viscera palmam præ cæteris sibi præripit ventriculus. At multa sanitati afferre commoda vel incommoda valet. Illius functione læsa, laeduntur & omnes. Inferiori regione si contineatur fistula intestinalis, non minoris energie illius actio. Hæc est membranacea à pyloro ad anum usque extensa, triginta septem palmarum circiter longa, fimbriæ rugosæ mezenterii complicata adnectitur, mirèque in continuos inflectitur gyros. In sex partes vulgo divisa, unicam tamen propriè dicas, rectioremenque ipsius divisionem in tenue & crassum habeas intestinum. Quinque conflatur tunicis

A

2

tubus intestinalis. 1^a. *Membranacea* à peritoneo orta, cæteras ambit, illasque mezenterio necdit. 2^a. *Cellulosa*, mirabilis *Ruischii* membrana, flatu facili negotio conspicienda. 3^a. *Musculosa* gemino fibrarum ordine intertexta, annularibus fibris concavâ parte, convexâ verò longitudinalibus, priores decussantibus. 4^a. *Nervea* nervis, vasculis, cellulisque quam plurimis instructa. Denique *Villosa* poris & ostioliis undique pervia, *fines sanguiferorum* & *principia vasorum* *laetorum* *sustinentia*, undè examini accurato, *cribri* *instar* appet. Hæc posterior variis abit in plicis, rugasque seu valvulas efformat, numero, figurâ, ac situ varias. In *duodeno* multæ, frequentes & latæ in *jejuno*, in *ileo* nullæ. Hæc sunt denique organa chilopoeiæ præcipue dicata, è quibus ad ductum thoracicum osculis laetis chilus, nutritioni necnon reparacioni consecratus devehitur: quod tenuibus tantummodo competit, crassis verò, defæcatione factâ, fecum collectio, harumque foras amandatio.

Quoties verò à quâcunque cauâ continui solutionem patiuntur intestina; toties illorum pervertentur functiones: contenta delabuntur in abdominis cævum, ibique congregata cuncta corruptum, dumque gravissimis symptomatibus ansam præbent, omni alimento orbatum sensim contabescit corpus, gangrenâ & sphacelo brevi penitus absumendum. Intestinorum multifaria deprehenduntur vulnerum genera. Alia etenim pungendo, alia cædendo, alia contundendo infliguntur; sive instrumentis pungentibus, cultris, gladiisve; sive etiam per globulos, sclopetorum ope, evomitos; modo angustiora, ampliora modo, vulnerantur ratione, sunt; at non ita sepe lædentibus instrumentis penitus præcisâ deprehenduntur intestina. Porro frequentius in variis herniarum speciebus, intestinum è loco dimotum comprimitur & vulneris ambitu strangulatur; mox inflammatione deustum corruptitur, instante citè gangrenâ, uti in incarceratis herniis toties videre datur. Hæc, *autopsiâ*, facile conspicuntur, illa verò patenti tum ex læsis functionibus, tum ex gravioribus symptomatis necnon etiam ex humoribus vulnera excuntibus, undè ferè semper prognosis anceps.

I I.

MEMBRANACEAS corporis humani sensilesque partes semel solutas inter se nunquam vel raro admodum coalescere, tum ob extremitatem tenuitatem, cum propter continuum quo agitantur motum, apud omnes medicos in confessio est ab omni ævo. Intestinorum etenim vulnera minimè fanantur, nisi cum partes læsæ vicinis consolantur visceribus, eisque alligantur; quod quidem per inflammationem fieri nemo necit. At multò longiores adhuc parit moras intestini secti coalitio, quam cujuscunque membranæ, suis indesinenter osculis exudante & fluente humore vulneris labia diducente. Cum autem in herniarum strangulatarum curatione observaverint Medici, non semel accidisse, ut intestini gangrenâ affecti portio extrâ abdomen prorumpens, vi solius naturæ à sanis disjuncta partibus, decideret, atque in ambitu annuli muscularum abdominalium portio residua hærens, vicinoque coalita limbo remanere, & in eo statu diu viveret æger, eâ solùm necessitate, ut vulnera excrementa foras ejiceret, naturam ducem sequi tentarunt, operationemque nomine anus ait, squalidus insignitam excogitarunt. Propteræ intestini partem stomacho continuam sedulò inquirebant, materiâ chilosâ ex ipsa effluente fallimè cognoscendam: his ita positis, oppositam ano constringebant extremitatem; alteram verò, mediante uno suturæ intersectæ punto, cum vulneris inferiori angulo sumabant: porro ligaturæ intestini portioni anum prospicientiæ, primâ fronte perspicitur inutilitas, cum ex hac nihil fluere possit, &

aliundē nocivam procreare valeat inflammationem. Rarō ad felicem exitum vertit artificialis ani operatio; hinc ab ipsā sapientiores defecerē Clinici. Quām molesta aliundē talis facum alvinarum dejectio! prætereā observandum quod, si sedes siu vulneris *jejunum*, sensim sine sensu contabescat æger, brevique atrophiā & macie confessus decumbat.

I I I.

QUI ad pristinum statum omnia reducere valeret, omīsā artificialis ani methodo, chilo, fœcibus naturalem sterneret viam, is profectō generi humano magnoperē consuleret. Nova nostris temporibus calcata via, novaque excogitata methodus, secretā intestini parte quæ ventriculi proxima, ab eā quæ vergit ad anum, chartulam in priori insinuant circumvolutam, hujus ope fulcri oppositam extremitatem super priorem iāa reducunt, ut intestini extremitates, ad longitudinem trium quatuorve digitorum, invicem se mutuō subeant. Ne verō ab hoc dimoveantur sitū, parti mezenterio contiguæ efformandam esse plicam censebat D. *de la Peyronie* futurā pūnto firmandam. Quid exindē accidat in promptu perspicere est, sibi mutuō coalitione adūnāntur intestini paries, cūm invicem sat amplis superficiebus se tangant; huic verō coalitioni multūm favet fœtarum extremitatum inflammatiō, hancque adhæsionem plurimūm auget. Nil præsertim hīc obstant qui in intestinis flūunt humores, cūm ē contrā truduntur ad anum, varioque nīlū magis ac magis in secundā intestini parte, primā fortius impellunt, quod optimi ominis est, sed pauca efflūunt, severiori etenim diætæ committitur æger.

I V.

QUAM VIS hēc sit primo intuitu laudanda methodus, sub dupli ci tamen respectu rejicienda videtur D. *Petit* celeberrimo & antiquo hujuscē Facultatis Professore, tum in rebus medicis tūm chirurgicis versatissimo... 1^o. Suturā pūntum mezenterii plicā non sine noxā injectum cum illo censemus. Nam si leviter constrictum, prorsū inutile. Si ut par est, in mezenterio sanguinis circuitum coēret & sufflaminat, ac proinde in vicinis intestini lāsi partibus. Quis hoc maximū ponderis esse negabit? Nulla aliundē vel minima, partes in situ positas retinendi, spes affulget: nīlus vel levis q̄ idem, variū motus, fluctuatio, vel humorū collectiō, irritā omni curā, intestinū à loco dimovere valent. Verūm ex hā dimōtione quo ac quantā sobolecent malorum iliades! maximū igitur est momenti illās firmiter continere nūm futurā nodosā? Sed si perficiat illa, quomodō extrahenda filia? Hs enim dilacerationes, contractions, corrugationesque, unde acerrimi dolores, inflammatiō, gangraena, &c. sequerentur. 2^o. Alīud vero adest hujuscē methodi vitium, nēmpē inter abdominis cavum liberē vagantur intestini, quod ipsorum semotioni favet, sedulō igitur vulneratum continendum est intestinū.

Hāc mente suprā citatus D. *Petit* postquam superiorē lāsi intestini partem ope chartula, modo mox memorato, in inferiore ritē insinuavit, filum per utriusque intestini membranas parti mezenterio oppositā eā trājicit ratione, ut partes contineantur quam exactissimē; dein fili extrema per vulnus exterius trahit, atque istius ope intestinū leniter ad exterioris vulneris limbum interiōrem ductū, suspensum, alligatumque sustinet: nullo etenim nodo filūm constringit, sed efformatā ansā super fibulam sericeam ceratamque transversim ad exteriora vulneris positam firmat; quō fit, ut non solūm preceavatur intestinorum fluctuatio & partium se se mutuō subeuntium dissociatio, sed & etiam nodi defectu à corrugatione & inflammatione liberē serventur partes; ansā verō applicatum ad faciem internam vulneris abdominis quā parte

lxsum est servetur intestinum; unde facilis istius cum partibus quas tangit co-
hæsio, & gemellarum lamellarum inter se adunatio, tandem perfecta coalitio-
ne nullo negotio filum ex unâ parte sectum extrahitur: his favente diætâ, quam-
vis tamen in iis casibus stricte minus quam cæteris præscribenda. Binos vidit
celeberrimus D. Petri hujusce methodi faustos ac prosperos exitus, in despe-
ratis casibus, quibus vana & irrita fuisset ani artificialis operatio, quos mecum
benignè communicavit. His experimentis favet quam plurimum observatio
notabilis quæ legitur in Chirurgicarum Institutionum *Heisteri* parte 2^a. ubi de
incarceratâ bубonocele agitur.

V.

AT insurgunt adversarii, forsitanque objicient, intestino ita suspenso huc
& illuc partes trahi. Quorsum hæc? Nonne præcaventur distractio-
nes, si supra vulneratum latus decumbat æger, quod in omni abdominis vul-
nere ritè observatur, ut sponte suâ pus, & alia fortè extravasata huc tendant.
Tota illuc fertur intestinalis massa, indè nil pertimefcendum. Verum instabunt,
quænam futura sit chartæ fors? Corpus est alienum. Inpromptu responsum, li-
quoribus imbuta, madefacta per anum expellitur & truditur. Iterum urgent,
& autumant intestina cuivis intimi ventris parti adhærentia suis in moribus in-
teturbari posse. Sed vana & futilis objectio. Attento perpendant quod in her-
niis variisque aliis fit casibus. Num his adhærentiis vel minimum levissimum
ve producitur incommodum? Tandem inquiunt ex mutuâ, intestinalorum sub-
actione angustatur fistula intestinalis. Hoc reverâ cujusdam momenti foret, si
tota in colo ageretur tragedia, sed ferè nullius in aliis propter contentorum
fluiditatem facilè angusto ductu excernendorum; cedunt aliundè partes, &
extenditur canalis. Quantæ sit tumefactionis capax in colicis flatuofis sibi ani-
mo singant! at potissimum ex propositâ methodo, scilicet mutuâ intestini in-
trusione pendere volvulum contendunt. Quod adèd falsum est, ut multoties
D. Petri contigerit, apertis cadaveribus, plurimis in locis invicem subeuntia
reperiisse intestina, unius aut alterius palmae longitudine, absque omni altera-
tione, sicutque de cæteris, unde concludimus hanc methodum cæteris potiorem
nobis videri.

Ergo intestinis integrè dissectis, anno artificiali, alia est anteponenda methodus.

DOMINI DOCTORES DISPUTATUR.

<i>M. Joannes-Franciscus Paris,</i>	<i>M. Ludovicus-Gabriel Dupré.</i>	<i>M. Josephus de Jussieu, Regis- Attas Praes.</i>
<i>M. Dyonisius-Claudius Doul- eet, Bibliotheca Facultatis Prefectus.</i>	<i>M. Antonius Petit, Chirur- ge Gallico Idiomatico Professor.</i>	<i>M. Achilles-Franciscus Pon- taine.</i>
<i>M. Bartholomæus-Tuffanu le Clerc.</i>	<i>M. Stephanus Pourfour du Petit.</i>	<i>M. Joannes-Baptista-Ludovi- eus Chomel, Academis Cen- tor, Facultatis Exdecanus, Medicus Regis Ordinarius.</i>

Proponebat Parisiis **GUILLÉLMUS FUMÉE**, Bajocæus, Docto-
Medicus Cadomensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Bac-
calaureus, Theseos Aucto^r, A. R. S. H. 1758, A SEXTA AD MERIDIEM.